

عنوان مقاله:

زبان های محلی ایران و دورنمای آینده

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

حسن بشیرنژاد - دکترای زبان شناسی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

عصر حاضر، بدون شک، عصر تغییرات وسیع، تحولات سریع و پویایی مفرط است. آثار چنین تحولات ناگهانی در تغییرات پیوسته فن آورانه، فرهنگ مادی، اکوسیستمها و حتی ارزش های اخلاقی حاکم بر جامعه ما قابل مشاهده است. یکی از پیامدهای بارز این وضعیت، زبان هایی هستند که دیگر کسی با آنها تکلم نمی کند. این پدیده مرگ زبان و عوامل و شرایطی که به آن دامن می زند، به اختصار در بخش ابتدایی این مقاله مورد بحث قرار گرفته اند و به دنبال آن پیشینه مطالعات انجام شده در این زمینه آمده است. کشور ما، ایران، از تاریخ و پیشینه طولانی گروه های قومی متنوع برخوردار است که هر کدام از آنها زبان بومی خود را دارند. در سال های اخیر، شرایطی که وصف آن در بالا گذشت، این زبان ها را در معرض خطر انقراض قرار است. بخش اصلی این مقاله به گزارش یافته های چند مطالعه میدانی در خصوص کاربرد و جایگاه اجتماعی زبان های محلی ایران و نگرش های گویشوران نسبت به زبان مادری شان می پردازد. بخش پایانی مقاله نیز شامل پیشنهادهایی برای بهبود وضع موجود به منظور حفظ زبان های در معرض خطر ایران است.

کلمات کلیدی:

زبان های محلی ایران، زبان های در معرض خطر، مرگ زبان، تغییر زبان، حفظ زبان، نگرش زبانی، دوزبانگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581004>

